

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ
ನೈವೇದ್ಯ ಸಮಪಣ ಸಂಧಿ

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ ಕರುಣಧಿಮ್ನಾಪನಿಧು ಪೇಳುವೆ
ಪರಮ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಧನಾಧರದಿ ಕೇಳುವುದು

ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಲಕುಮಿಯನು ಬೊಮ್ಮನ
ಪೊಕ್ಕುಳಿಂದಲಿ ಪಡೆದ ಪೊಸ ಪೊಂ
ಬಕ್ಕಿದೇರನು ಪಡೆದವಯವಗಳಿಂದ ದಿವಿಜರನು
ಮಕ್ಕಳಂದದಿ ಪೊರೆವ ಸವದ
ರಕ್ಕಸಾಂತಕ ರಣದೊಳಗೆ ನಿ
ದುಃಖಸುಖಮಯ ಕಾಯ್ ಪಾಠನ ಸೂತನೆಂದೆನಿಸಿ ೩೧-೦೧

ದೋಷ ಗಂಧ ವಿದೂರ ನಾನಾ
ವೇಷಧಾರಿ ವಿಚಿತ್ರಕಮ ಮ
ನೀಷಿ ಮಾಯಾರಮಣ ಮಧ್ವಾಂತಃಕರಣರೂಢ
ಶೇಷಶಾಯಿ ಶಣ್ಯ ಕೌಸ್ತುಭ
ಭೂಷಣಸುಕಂಧರ ಸದಾ ಸಂ
ತೋಷ ಬಲ ಸೌಂದರ್ಯಸಾರನ ಮಹಿಮೆಗೆನೆಂಬೆ ೩೧-೦೨

ಸಾಶನಾನಶನೇ ಅಭೀ ಎಂ
ಬೀ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆನಿಸುವ
ಕೇಶವನ ರೂಪದ್ವಯವ ಚಿದ್ವೇಹದೊಳಹೊರಗೆ

ಬೇಸರದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉ
ಪಾಸನೆಯ ಗೈಯುತ್ತ ಬುಧರು ಹು
ತಾಶನನವೋಲಿಪ್ಪನೆಂದನವರತ ತುತಿಸುತಿರು ೩೧-೦೩

ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ ಪೂಣ ಜನ್ಮಾ
ದ್ಯ ವಿಳ ದೋಷ ವಿದೂರ ಪ್ರಕಟಾ
ಪ್ರಕಟ ಸದ್ವ್ಯಾಪಾರಿ ಗತ ಸಂಸಾರಿ ಕಂಸಾರಿ
ನಕುಲ ನಾನಾರೂಪ ನೀಯಾ
ಮಕ ನಿಯಮ್ಯ ನಿರಾಮಯ ರವಿ
ಪ್ರಕರಸನ್ನಿಭ ಪ್ರಭು ಸದಾ ಮಾಂಪಾಹಿ ಪರಮಾಪ್ತ ೩೧-೦೪

ಚೇತನಾಚೇತನ ಜಗತ್ತಿನೊ
ಳಾತತನು ತಾನಾಗಿ ಲಕುಮೀ
ನಾಥ ಸವರೊಳಿಪ್ಪ ತತ್ತದ್ರುಪಗಳ ಧರಿಸಿ
ಜಾತಿಕಾರನ ತೆರದಿ ಎಲ್ಲರ
ಮಾತಿನೊಳಗಿದ್ದ ವಿಳಕಮವ
ತಾ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲೆ ಮಾಡಿಮಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪ ೩೧-೦೫

ವೀತಭಯ ವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕ
ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ಪ್ರಭು ವಿಳಾ
ರಾತಿ ಖಗವರವಹನ ಕಮಲಾಕಾಂತ ನಿಶ್ಚಿಂತ
ಮಾತರಿಶ್ವಪ್ರಿಯ ಪುರಾತನ
ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿ ವಿ

ಧಾತೃಜನಕ ವಿಪಶ್ಚಿತರ ಪ್ರಿಯ ಸಲಹುಸಲಹೆಮ್ಮ ೩೧-೦೬

ದುಷ್ಟಜನಸಂಹಾರಿ ಸವೋತ್
ಕೃಷ್ಣಮಹಿಮ ಸಮೀರನುತ ಸಕ
ಲೇಷ್ಟದಾಯಕ ಸ್ವರತ ಸುಖಮಯ ಮಮ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ
ಹೃಷ್ಟ ಪುಷ್ಟ ಕನಿಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಾ
ದೃಶ್ಯಕತ್ಯ ಕರೀಂದ್ರವರದ ಯ
ಧೇಷ್ಟದನು ಉನ್ನತ ಸುಕಮಾ ನಮೀಪೆನನವರತ ೩೧-೦೭

ಪಾಕಶಾಸನ ಪೂಜ್ಯಚರಣ ಪಿ
ನಾಕಿಸನ್ನತಮಹಿಮ ಸೀತಾ
ಶೋಕನಾಶನ ಸುಲಭ ಸುಮುಖ ಸುವಣವಣನಿಭ
ಮಾಕಳತ್ರ ಮನೀಷಿ ಮಧುರಿಪು
ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯರೂಪ ಪ್ರ
ತೀಕ ದೇವಗಣಾಂತರಾತ್ಮಕ ಪಾಲಿಸುವುದೆಮ್ಮ ೩೧-೦೮

ಅಪ್ರಮೇಯೋನ್ನತ ಸ್ವರೂಪ ಸ
ದಾ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖಾಬ್ಜ ಮುಕ್ತಿಸು
ಖ ಪ್ರದಾಯಕ ಸುಮನಸಾರಾಧಿತ ಪದಾಂಭೋಜ
ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸವಗ
ಇಪ್ರಫಲದಾಯಕ ಇತೀಶ ಯ
ದು ಪ್ರವೀರ ವಿತಕ್ಯ ವಿಶ್ವ ಸುತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ೩೧-೦೯

ಗಾಳಿ ನಡೆವಂದದಲಿ ನೀಲಘ
ನಾಳಿ ವತಿಸುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ತ್ರಿ
ಶೂಲಧರ ಶಕ್ರಾಕ ಮೊದಲಾದವಿಳ ದೇವಗಣ
ಕಾಲ ಕಮ ಗುಣಾಭಿಮಾನಿ ಮ
ಹಾಲಕುಮಿಯನುಸರಿಸಿ ನಡೆವಳು
ಮೂಲಕಾರಣ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಹರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬ ೩೧-೧೦

ಮೋಡ ಕೈಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದಲಿ
ಓಡಿಸುವೆನೆಂಬನ ಪ್ರಯತ್ನವು
ಕೂಡುವುದೆ ಕಲ್ಪಾಂತಕಾದರು ಲಕುಮಿವಲ್ಲಭನು
ಜೋಡುಕಮವ ಜೀವರೋಳು ತಾ
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ಫಲಗಳುಣಿಸುವ
ಪ್ರೌಢರಾದವರಿವನ ಭಜಿಸಿ ಭವಾಬ್ಧಿ ದಾಟುವರು ೩೧-೧೧

ಕ್ಷೇಶ ಮೋಹಾಜ್ಞಾನ ದೋಷ ವಿ
ನಾಶಕ ವಿರಿಂಚಾಂಡದೊಳಗಾ
ಕಾಶದೋಪಾದಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹನೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಘಾಸಿಗೊಳಿಸದೆ ತನ್ನವರನಾ
ಯಾಸ ವಿಲ್ಲದೆ ಸಲಹುವನು ಕರು
ಣಾಸಮುದ್ರ ಪ್ರಸನ್ನವದನಾಂಭೋಜ ವೈರಾಜ ೩೧-೧೨

ಕನ್ನಡಿಯ ಕೈಪಿಡಿದು ನೋಳ್ವನ
ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಎರಗದೆ

ತನ್ನವೋಲೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಂಬುವು ದಪಣವ ಬಿಟ್ಟು
ಧನ್ಯರಿಳೆಯೊಳಗೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ
ನಿನ್ನ ರೂಪವ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸುತ
ಸನ್ನುತಿಸುತಾನಂದವಾರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಹರು ೩೧-೧೩

ಅನ್ನಮಾನಿ ಶಶಾಂಕನೊಳು ಕಾ
ರುಣ್ಯಸಾಗರ ಕೇಶವನು ಪರ
ಮಾನ್ನದೊಳು ಭಾರತಿಯು ನಾರಾಯಣನು ಭಯದೊಳು
ಸೊನ್ನಗದಿರನು ಮಾಧವನು ಶೌತಿ
ಸನ್ನುತ ಶ್ರೀಲಮೀ ಗೃತದೊಳು
ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದಾಭಿಧನು ಇರುತಿಪ್ಪನೆಂದೆಂದು ೩೧-೧೪

ಈರಮಾನಿ ಸರಸ್ವತಿ ಜಗ
ತ್ಸಾರ ವಿಷ್ಣುವ ಚಿಂತಿಸುವುದು ಸ
ರೋಹುಹಾಸನ ಮಂಡಿಗೆಯೊಳಿರುತಿಪ್ಪ ಮಧುವೈರಿ
ಮಾರುತನು ನವನೀತದೊಳು ಸಂ
ಪ್ರೇರಕ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ದಧಿಯೊಳು
ವಾರಿನಿಧಿ ಚಂದ್ರಮರೊಳಗೆ ಇರುತಿಪ್ಪ ವಾಮನನು ೩೧-೧೫

ಗರುಡ ಸೂಪಕೆ ಮಾನಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಧರನು ದೇವತೆ ಪತ್ರಶಾಕಕೆ
ವರನೇನಿಪ ಮಿತ್ರಾಖ್ಯ ಸೂಯ ಹೃಷೀಕಪನ ಮೂತಿ
ಉರಗರಾಜನು ಫಲ ಸುಶಾಖಕೆ

ವರನೆನಿಸುವನು ಪದ್ಮನಾಭನ
ಸ್ಮರಿಸಿ ಭುಂಜಿಸುತಿಹರು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ೩೧-೧೬

ಗೌರಿ ಸವಾಂಲಸ್ಥಳಿನಿಪಳು
ಶೌರಿ ದಾಮೋದರನ ತಿಳಿವುದು
ಗೌರಿ ಪಾನಾಂಲಸ್ಥ ಸಂಕರುಷಣನ ಚಿಂತಿಪುದು
ಸಾರಶಕರ ಗುಡದೊಳಗೆ ವೃ
ತ್ರಾರಿ ಇರುತಿಹ ವಾಸುದೇವನ
ಸೂರಿಗಳು ಧೇನಿಪರು ಪರಮಾದರದಿ ಸವತ್ರ ೩೧-೧೭

ಸ್ಮರಿಸು ವಾಚಸ್ಪತಿಯ ಸೋಪ
ಸ್ಕರದೊಳಗೆ ಪ್ರದ್ಯುಂನನಿಪ್ಪನು
ನಿರಯಪತಿ ಯಮಧಮ ಕಟುದ್ರವ್ಯದೊಳಗನಿರುದ್ಧ
ಸರಷಪ ಶ್ರೀರಾಮರೇಳದಿ
ಸ್ಮರನ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕ
ಪೂರದಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತಲಿರು ಪರಮಭಕುತಿಯಲಿ ೩೧-೧೮

ನಾಲಿಗಿಂದಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಪ ರಸ
ಪಾಲು ಮೊದಲಾದದರೊಳಗೆ ಘೃತ
ತೈಲಪಕ್ಷಪದಾಧದೊಳಗಿಹ ಚಂದ್ರನಂದನನ
ಪಾಲಿಸುವಧೋಲಜನ ಚಿಂತಿಸು
ಸ್ಥೂಲಕೂಷ್ಮಾಂಡ ತಿಲ ಮಾಷಜ
ಈ ಲಲಿತಭಲದೊಳು ದಲನು ಲಮೀನರಸಿಂಹ ೩೧-೧೯

ಮನವು ಮಾಷಸುಭಯದೊಳು ಚಿಂ
ತನೆಯ ಮಾಡಚ್ಯುತನ ನಿರಯತಿ
ಮನೆಯನಿಪ ಲವನದೊಳು ಮರೆಯದೆ ಶ್ರೀಜನಾದನನ
ನೆನೆಯತಿರು ಫಲರಸಗಳೊಳು ಪ್ರಾಣನ
ಉಪೇಂದ್ರನ ವೀಳ್ಯದೆಯೊಳು
ದ್ಯುನದಿ ಹರಿರೂಪವನೆ ಕೊಂಡಾದುತಲಿ ಸುಖಿಸುತಿರು ೩೧-೨೦

ವೇದವಿನುತಗೆ ಬುಧನು ಸುಸ್ವಾ
ದೋದಕಾಧಿಪನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು
ಶ್ರೀದಕೃಷ್ಣನ ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸುತಿರು ನಿರಂತರದಿ
ಸಾಧುಕಮವ ಪುಷ್ಕರನು ಸುನಿ
ವೇದಿತ ಪದಾಧಗಳ ಶುದ್ಧಿಯ
ಗೈದಗೈಸುತ ಹಂಸನಾಮಕಗಪಿಸುತಲಿಪ್ಪ ೩೧-೨೧

ರತಿ ಸಕಲ ಸುಸ್ವಾದುರಸಗಳ
ಪತಿಯೆನಿಸುವಳು ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನು
ಹುತವಹನ ಚೂಲಿಗಳೊಳಗೆ ಭಾಗವನ ಚಿಂತಿಪುದು
ಇತಿಜ ಗೋಮಯಜಾದಿಯೊಳು ಸಂ
ಸ್ಥಿತ ವಸಂತನ ಋಷಭದೇವನ
ತುತಿಸುತಿರು ಸಂತತ ಸದಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂವಕದಿ ೩೧-೨೨

ಪಾಕ ಕತ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಚತುರ್ದಶ

ಲೋಕಮಾತೆ ಮಹಾಲಕುಮಿ ಗತ
ಶೋಕ ವಿಶ್ವಂಭರನ ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ
ಚೌಕಶುದ್ಧಸುಮಂಡಲದಿ ಭೂ
ಸೂಕರಾಹ್ವಯ ಉಪರಿಚೈಲಪ
ಏಕದಂತ ಸನಘ್ನಮಾರನ ಧೇನಿಪುದು ಬುಧರು ೩೧-೨೩

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವ
ಕಾಣಗೊಡದಂದಲಿ ವಿಷ್ಣು
ಕ್ಷೇನ ಪರಿಖಾರೂಪನಾಗಿಹನಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾಖ್ಯ
ತಾನೇ ಪೂಜಕ ಪುಜ್ಯನೆನಿಸಿ ನಿ
ಜಾನುಗರ ಸಂತಯಿಪ ಗುರುಪವ
ಮಾನವಂದಿತ ಸವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸವತ್ರ ೩೧-೨೪

ನೂತನ ಸಮೀಚೀನ ಸುರಸೋ
ಪೇತ ಹೃದ್ಯಪದಾಧದೊಳು ವಿಧಿ
ಮಾತೆ ತತ್ತದ್ರಸದೊಳು ರಸರೂಪ ತಾನಾಗಿ
ಪ್ರೀತಿಪಡಿಸುತ ನಿತ್ಯದಿ ಜಗ
ನ್ನಾಥ ವಿಠಲನ ಕೂಡಿ ತಾ ನಿ
ಭಿತಳಾಗಿಹಳೆಂದರಿತು ನೀ ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಸುತಿರು ೩೧-೨೫